

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. E. Palanciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Muntean împotriva deciziei din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Muntean împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului mediu pentru absență forțată de la serviciu,

c o n s t a t ă :

La data de 03 august 2015, Ion Muntean s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova solicitând anularea ordinului nr.480 ef din 08 iulie 2015 al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, restabilirea în funcția de ofițer de investigații al Secției nr. 1 a Direcției „Sud” al Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu începând cu 08 iulie 2015 până la pronunțarea hotărârii.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că a fost sancționat disciplinar cu concedierea din organele de poliție, în temeiul ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.480 ef. din 08 iulie 2015, pentru acțiuni manifestate prin abuz de calitate oficială, exprimată prin utilizarea legitimației în scopul influențării angajaților Serviciului Vamal de a nu-și onora obligațiunile de serviciu, prin ce a compromis prestigiul funcției și al autorității din care face parte.

Susține reclamantul că, conform art. 38 pct. 1) și 3) al Statului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.502 din 09 iulie 2013, una din sarcinile anchetei de serviciu este examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor, cauzelor abaterilor disciplinare comise de către polițiști și identificarea persoanelor vinovate și asigurarea aplicării corecte a legislației în vigoare, pentru ca fiecare persoană care a comis careva abateri disciplinare să fie sancționată conform vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere. În acest sens, specifică că în ordin se reflectă situația

de fapt, însă nu sunt menționate inacțiunile sale prin care ar fi fost realizat abuzul de calitate oficială. Atât în partea descriptivă, cât și în dispozitivul ordinului, pârâtul invocă că a avut obligația de a se conduce în exercitarea atribuțiilor de serviciu de legislație, însă, nu se indică care atribuții și obligații au fost încălcate. A fost stopat în timpul deplasării cu automobilul personal, însă, nu era în exercițiul funcției.

Remarcă reclamantul că i se impută încălcarea art.312 alin. (2) Cod vamal, conform căruia este interzisă imixtiunea în activitatea organelor vamale și a colaboratorilor vamali sau exercitarea de influență asupra lor în luarea de decizii sau efectuarea de operațiuni vamale. Încălcarea acestor interdicții atrage sancțiunile prevăzute de prezentul cod. În opinia sa, norma respectivă este inaplicabilă, deoarece nu a influențat angajații serviciului vamal. Mai mult, nu este clar care atribuții de serviciu și care sarcini nu au fost exercitate în modul corespunzător, prin ce ar fi fost realizat abuzul de serviciu și prin ce s-ar fi manifestat acest abuz, deoarece din actul de sancționare contestat, nu se disting.

Afirmă reclamantul că, în ordin se menționează că ar fi ignorat prevederile art. 28 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului. Însă, încetarea serviciului în Poliție precum și a contractului individual de muncă poate avea loc pentru astfel de încălcări în temeiul art.47 alin. (1) lit. 1) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pe când, a fost concediat în temeiul art.47 alin. (1) lit. κ) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Indică că, pârâtul a ignorat prevederile pct. 58 subpct. 3) al Statutului disciplinar al polițistului, care stabilește, că persoana în privința căreia se desfășoară ancheta de serviciu este în drept, la finalizarea anchetei de serviciu, să facă cunoștință cu ordinul și materialele anchetei, cu respectarea legislației privind secretul de stat și protecția datelor cu caracter personal.

Relevă reclamantul că, actul de sancționare contestat i-a fost adus la cunoștință de către subdiviziunea unde a activat - Inspectoratul Național de Investigații, pe când materialele anchetei de serviciu se păstrează în Serviciul securitate internă și combatere a corupției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, care a și efectuat ancheta de serviciu, iar acest fapt confirmă că nu a cunoscut despre finalizarea anchetei de serviciu. Careva scrisori prin care ar fi fost informat despre finalizarea anchetei de serviciu precum și despre necesitatea de a se prezenta în Serviciul de referință pentru a lua cunoștință de materialele anchetei de serviciu la o dată și o oră stabilită, nu a fost informat. Needucerea la cunoștință a materialelor anchetei de serviciu la finalizare, în opinia sa, confirmă lipsa acesteia.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Muntean împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea ordinului de concediere, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului mediu pentru absență forțată de la serviciu.

Prin decizia din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Ion Muntean și s-a menținut hotărârea din 11 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău.

La data de 26 august 2016, Ion Muntean a declarat recurs împotriva deciziei din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și hotărârii

din 11 decembrie 2015 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea prin ce i-au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale.

Consideră că, instanțele ierarhic inferioare au examinat arbitrar și unilateral pricina, nu au luat în considerare argumentele sale, au apreciat critic circumstanțele invocate de el și au acordat prioritate circumstanțelor prezentate și expuse de pârât, care, în opinia sa, sunt lipsite de suport probatoriu.

Susține că, instanțele ierarhic inferioare în argumentarea soluțiilor adoptate indică că în ședința de judecată a fost constatat că la momentul stopării sale de către colaboratorii serviciului vamal, a prezentat legitimația de serviciu și a încercat să-i determine să-i permită să se deplaseze fără a fi verificată unitatea de transport, rezultând din explicațiile angajaților serviciului vamal Ruslan Roșca și Adrian Gutium. Însă, instanța de fond și instanța de apel au ignorat faptul că acestea sunt persoane direct interesate în cazul dat. Nu a fost luat în considerare faptul, că explicațiile depuse de colaboratorii vamali au fost expuse într-o formă simplă, fără a fi preîntâmpinați de răspundere în cazul depunerii unor declarații vădit false. La fel, s-a ignorat lipsa rapoartelor ale acelorași angajați ai Serviciului Vamal. Însă, au fost apreciate ca fiind probe ce confirmă poziția pârâtului și legalitatea actului administrativ contestat.

Remarcă că, instanțele ierarhic inferioare au confirmat și au interpretat poziția pârâtului, însă, nu au luat în considerare că nu a fost informat despre finalizarea anchetei de serviciu, deoarece careva confirmări în acest sens la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 28 iunie 2016, iar Ion Muntean a declarat recurs la data de 26 august 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Muntean, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Muntean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ion Muntean.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Muntean împotriva deciziei
din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală